

הגדה של פסח

3 מצות

ביצה

זרוע

מרור

כרפס

חרוסת

חזרת

קדש

בשבת מתחילים מכאן

ויהי ערב ויהי בקר
יום השביעי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם.
ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות.

בחול מתחילים:

סברי מרנן ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה {בשבת: שבתות למנוחה ו} מועדים לשמחה,
חגים וזמנים לששון, את יום {השבת הזה ואת יום} חג המצות הזה, זמן חרותנו
{באהבה}, מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים, {ושבת} ומועדי קדשך {באהבה ובציון}, בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך
אתה יי, מקדש {השבת ו} ישראל והזמנים.

במוצאי שבת מוסיפין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המבדיל בין קדש לחל, ין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

שונה רב כוס חנין בהסבה.

ורחץ

נוטלין את הנדים ואין מברכין "על נטילת ידים".

כרפס

טובלין כרפס פחות מקזית במי מלח, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישׂראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - פולו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים,
הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה,
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא:

שנאמר: לביען תזכר את יום צאתך בארץ מצרים כל ימי זיידך.
ימי זיידך - הימים, כל ימי זיידך - הלילות.
וחכמים אומרים: ימי זיידך - העולם הזה, כל ימי זיידך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל,
ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה
אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? בזה העדות והזקקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו
אתכם?

ואף אתה אמר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? בזה העבירה הזאת לכם?

לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר.

ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? בזה זאת?

ואמרת אליו: בזזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול -

את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה
עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש? תלמוד לומר ביום ההוא,

אי ביום ההוא יכול מבעוד יום? תלמוד לומר בעבור זה - בעבור זה לא
אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:
ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבר
הגהר ישבו אבותיכם מעולם, תרוז אבי אברהם ואבי יצחק, ויעבדו
אלהים אחרים. ואקוץ את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את
יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שעיר
לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.

שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית
בין הבתרים,

שנאמר: ויאמר ל־אברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה.

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואזרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

**והיא שעמדה לאבותינו ולנו? שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו,
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.**

נניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים
ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר:

**ארבוי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במותי מועט,
ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב**

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר:
ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו,
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען.
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.

במותי מועט - כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה,
ועתה שמה יי אלהיך ככוכבי השמים לרב.

ויהי שם לגוי - מלמד שהיו ישראל מצוינים שם.

גדול, עצום - כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
במאד, ותמלא הארץ אתם.

ורב - כמה שנאמר: רבבה כעמון השדה גתתיה,
ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים,
שדים נכנו ושיערך צמון, ואת ערם ועריה.
ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה,
ואמר לך בדמיה זזי, ואמר לך בדמיה זזי

וירעו אתֵּנוּ הַמִּצָּרִים ויעֲנֻנוּ, ויהִתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וירעו אתֵּנוּ הַמִּצָּרִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הִבֵּה נְתוּכָמָה לוֹ כֹּן יִרְבֶּה,
וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְּחֻמָּה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שִׁנְאֵינוּ וְנִלְוֹם בָּנוּ,
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

ויעֲנֻנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיבּוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם.
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה. אֶת פָּתָם וְאֶת רַעְמִיס.

ויהִתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרָה.

וַנַּעֲקֶךָ אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ, וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ
וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לִוְצָנוּ.

וַנַּעֲקֶךָ אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם
וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם,
וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם,
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ - זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים .

וְאֶת עֲמָלָנוּ - אֱלוֹ הַבָּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיֵּאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ
וְכָל הַבֵּת תִּנְזִיץ.

וְאֶת לִוְצָנוּ - זוֹ מְדָמָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלְוִיָּהּ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לִוְצִים אֹתָם.

וַיִּזְעַזְעוּ יִי מִמִּצְרַיִם בְּיַד וַזְזָקָה וּבִזְרָע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גְדֹלָה,
וּבְאַתּוֹת וּבְמוֹפְתִים.

וַיִּזְעַזְעוּ יִי מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אַלּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבְדּוֹ וּבַעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּלִילָה הַזֹּה, וְהַכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה,
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֹּה - אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ

וְהַכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד וַזְזָקָה - זֶה הַדָּבָר, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יַד יי הוֹיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה,
בְּסוֹסִים, בְּזֻמְרִים, בְּגִמְלִים, בְּבָקָר וּבַעֲזָן, דָּבָר כְּבֹד מְאֹד.

וּבִזְרָע נְטוּיָה - זֶה הַחֶרֶב, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַזְרָבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם.

וּבִמְרָא גְדֹלָה - זֶה גִּלּוֹי שְׂכִינָה, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לִבָּא לְקוֹזָת
לוֹ גִּלּוֹי מִקֶּרֶב גִּזִּי בְּמוֹסַת בְּאַתּוֹת וּבְמוֹפְתִים,
וּבְמִלּוּזְמוּה וּבְיַד וַזְזָקָה וּבִזְרָע נְטוּיָה,
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ.

וּבְאַתּוֹת - זֶה הַמַּטֶּה, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקְחוּ בְיָדְךָ,
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֵת הָאֵתוֹת.

וּבְמוֹפְתִים - זֶה הַדָּם, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשִׂבְמִים וּבְאֶרֶץ.

נוהגין להטיף טפה מן הכוס בצמירת דם ואש... עשר המכות דצ"ף עד"ש באח"ב, ביחד, ט"ו פעם.

דם ואש ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד וזקקה - שמים, ובזרע גטויה - שמים, ובמרא גדל - שמים,
ובאותות - שמים, ובמפתים - שמים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך
הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם
צפרדע
כנים
ערוב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
מכת בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ"ף עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות?

במצרים מה הוא אומר? ויאמרו הזורטמים אל פרעה: אַעֲבֹעַ אֱלֹהִים
הוא,

ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יי
במצרים, וייראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו.
כמה לקו באצבע? עשר מכות.
אמור מעתה: במצרים לקו עשר מכות. ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלחו בם זרזין אפוי, עברה
וזעם וצרה, משלחות מלאכי רעים.

עברה - אחת,

וזעם - שמים,

וצרה - שלש,

משלחות מלאכי רעים - ארבע.

אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלחו בם זרזין אפוי, עברה

וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלֹזֹת מִלְאָכֵי רָעִים .

זֶרֶן אָפוּ - אַחַת,

עֲבָרָה - שְׁתֵּים,

וְזַעַם - שְׁלוֹשׁ,

וְצָרָה - אַרְבַּע,

מִשְׁלֹזֹת מִלְאָכֵי רָעִים - חֲמִשׁ.

אָמֹר מַעֲתָה : בְּמַצְרִים לָקוּ חַמְשִׁים מְכֹת וְעַל הָיִם לָקוּ חַמְשִׁים וּמֵאֲתֵים מְכֹת.

כֹּמֶה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלִינוּ!

דִּינֹו.	אֱלֹ הוֹצִיאֲנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,
דִּינֹו.	אֱלֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם,
דִּינֹו.	אֱלֹ עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
דִּינֹו.	אֱלֹ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
דִּינֹו.	אֱלֹ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הָיִם,
דִּינֹו.	אֱלֹ קָרַע לָנוּ אֶת הָיִם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכֹם בְּחֻרְבָּה,
דִּינֹו.	אֱלֹ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכֹם בְּחֻרְבָּה וְלֹא שָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכֹם
דִּינֹו.	אֱלֹ שָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכֹם וְלֹא סָפַק צָרָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה.
דִּינֹו.	אֱלֹ סָפַק צָרָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן
דִּינֹו.	אֱלֹ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,
דִּינֹו.	אֱלֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרְבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינִי,
דִּינֹו.	אֱלֹ קָרְבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה.
דִּינֹו.	אֱלֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
דִּינֹו.	אֱלֹ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה

על אחת, פמה ופמה , טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:

שהוציאנו ממצרים,
ועשה בהם שפטים,
ועשה באלהיהם,
והרג את בכוריהם,
ונתן לנו את ממונם,
וקרע לנו את היס,
והעבירו בתוכו בחרבה,
ושקע צרנו בתוכו,
וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
והאכילנו את המן,
ונתן לנו את השבת,
וקרבנו לפני הר סיני,
ונתן לנו את התורה,
והכניסנו לארץ ישראל,
ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

**רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו,
ואלו הן: פסח, מצה, ומרור.**

מראה ביד על הזרוע ויזהר שלא להגביה אותה.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום
שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים,
שנאמר: ואמרתם זבחו פסח הוא ליי, אשר פסחו על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם
וישתחו.

מראה את המצות למסבים ואומר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך
מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו במצרים עגת מצות, כי לא זמין,
כי גרשו במצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר:
וימררו את זרעם בעבדה קשה, בזמור ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בְּכָל דּוֹר דּוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם , שְׁנֵאמֹר: וְהִגֵּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעָבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם .
לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלָא אִף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם,
שְׁנֵאמֹר: וְאוֹתָנוּ הוֹצֵיא מִשָּׁם , לְבִמְעַן הִבִּיא אֶתְנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵנוּ.

מַגְבִּיהִים אֶת הַכּוֹס עַד הַלְלוּיָהּ.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה. וְנֵאמֹר לְפָנֵינוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזִרְחַ שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יי. רֵם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לְשִׁבְתָּ, הַמְּשַׁפִּילִי לְרְאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ? מִקִּימִי מַעֲפֵר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבִי עֶקְרֶת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. הַלְלוּיָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם , בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז, הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס, הִירְדָן יָסַב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאִילָנִים, גִּבְעוֹת - כְּבָנֵי צֶאֱן. מַה לָּךְ הֵיִם כִּי תִנוּס, הִירְדָן - תִּסָּב לְאַחֹר, הֶהָרִים - תִּרְקְדוּ כְּאִילָנִים, גִּבְעוֹת - כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהִפְכִי הַצּוּר אֲנִים מִיָּם, חֲלָמִישׁ - לְמַעֲיָנוּ מִיָּם.

מַגְבִּיהִים אֶת הַכּוֹס עַד גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם , וְהִגִּיעָנוּ לְלִילָה זֹאת לְאֵכָל בּוֹ מִצָּה וּמִרוֹר. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וּלְרִגְלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשִׁלוֹם, שְׁמֵחִים בְּבִנְיָן עֵירֶךְ וְשִׁשִּׁים בְּעִבּוּדְתֶּךָ. וְנֵאכַל שֵׁם מֶן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִין אֶת הַכּוֹס בְּהִסָּבֵת שְׁמַאל.

רְחֻצָּה

נוֹטְלִים אֶת הַיָּדִים וּמְבָרְכִים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוציא מצה

יקח המצות בסדר שהניחן, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכונה על העליונה ו"על אכילת מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

בורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית מרור וכורכם יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר.

זכר למקדש בהלל. בן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים: היה בורך מצה ומרור ואוכל ביחד, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעדה הערוכה ונוהגים לאכל תחלה ביצים מבשלות. ו לא יאכל יותר מדי, ש לא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

ברך

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברכת המזון.

שיר המעלות: בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים.

אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה.
אז יאמרו בגוים: הגדיל יי לעשות עם אלה.
הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים.
שובה יי את שביתנו פאפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו.
הלחך ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתינו.

שלשה שאכלו כאחד חלבין לזמן והמזמן פותח:
רבותי, נברך

המסובים עונים:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן אומר
ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך [אם יש עשרה מוסיפים: אלהינו] שאכלנו משלו.

המסובים עונים:
ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

המזמן חוזר ואומר
ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

כלם אומרים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים הוא
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל
יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי הן את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה
ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך
שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן
וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל
עת ובכל שעה:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד
לעולם ועד: ככתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם ליך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נפלים לעולם ועד.

בשבת מוסיפין:
רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עניינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמינו ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלפני אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטוב, הוא המטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ומפל טוב לעולם על יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתחדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישובור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את {אבי מורי} בעל הבית הזה. ואת {אמי מורתי} בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה, ונאמר, אמן.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב. {יום שכלו ארוך. יום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה ויהי חלקינו עמהם}

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומיו,
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו, אמן.

יִרְאוּ אֶת יי קדְשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, וְדָרְשׁוּ יי לֹא יִחְסְרוּ כֹל
טוֹב. הוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. פֹּתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן.
בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהִיָּה יי מִבְטָחוֹ. נַעַר הִיִּיתִי גַם זְקֵנִתִי, וְלֹא רָאִיתִי
צָדִיק נִעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם. יי עֲזֹר לַעֲמוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִים מִצּוֹת כּוֹס שְׁלִישִׁי שֶׁהוּא כְּנֹגֵד בְּשׁוֹרֶת הַיְּשׁוּעָה, שְׁאִמֵּר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לִיִּשְׂרָאֵל וְגֵאֲלֵבִי אֶתְכֶם בְּזִרְעֵ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדוֹלִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִין בְּהַסְבַּת שְׁמַאל.

שִׁפְךָ חֲמִתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמַיִם.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיִגֵם.
תִּרְדֹּף בָּאָף וּתְשַׁמִּידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִ יי.

הלל

לֹא לָנוּ, יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֲמִתְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם? וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.
עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם.
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אֲזָנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ.
יָדֵיהֶם וְלֹא יִמִּישׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנִם.
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם.
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.
בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.
יִרְאִי יֵהוּה בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.

יי זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן,
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יי, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.
יִסֹּף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
בְּרוּכִים אַתֶּם לֵיי, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵיי וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם.
לֹא הַמָּתִים יִהְלָלוּהָ וְלֹא כָל יִרְדֵּי דוֹמָה.
וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲשֶׂהָ וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּהָ.

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.

כִּי הָטָה אֶזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא.
אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת וּמַצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמָּצָא.
וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: אֲנִי יי מַלְטָה נַפְשִׁי!
חֲנוּן יי וְצָדִיק, וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם.
שֹׁמֵר פְּתָאִים יי, דִּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי יי גָּמַל עָלַיִכִּי.
כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הָאֲמִנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד.
אֲנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲפָזִי: כָּל הָאָדָם כֶּזֶב.

מָה אֲשִׁיב לִי כִּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי.

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו.
אֲנִי יי כִּי אֲנִי עֹבֵדְךָ, אֲנִי עֹבֵדְךָ בֶּן אֲמִתָּךְ, פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי.
לֶךְ אֶזְבַּח זֶבַח תוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת יי, בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים.
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאֲמִתּוֹ יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מִן הַמִּצֵּר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה.

יי לִי, לֹא אִירָא - מָה יַעֲשֶׂה לִי אֱדָם?
יי לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בִּשְׁנֹאִי.
טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטָח בְּאֱדָם.
טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטָח בְּנָדִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
סָבְבוּנִי כְּדָבָרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
דָּחָה דְּחִיתָנִי לִנְפֹל, וַיִּי עֲזָרָנִי.
עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים:
יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל, יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל.
לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִיָּה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אֲוֹדָה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
אֲוֹדָךְ כִּי עָנִיתָנִי וְתַהֲי לִי לִישׁוּעָה.
אֲוֹדָךְ כִּי עָנִיתָנִי וְתַהֲי לִי לִישׁוּעָה.
אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

אָנא יי, הושיעה נא. אָנא יי, הושיעה נא.
אָנא יי, הצליחה נא. אָנא יי, הצליחה נא.

בָּרוּךְ הָבָא בָּשֵׁם יי, בְּרִכּוֹכֶם מִבֵּית יי.
בָּרוּךְ הָבָא בָּשֵׁם יי, בְּרִכּוֹכֶם מִבֵּית יי.

אַל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אַל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְמֶךָ.
אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְמֶךָ.

הוֹדוּ לֵי יי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לֵי יי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,
וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׂבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ,
וַיְרַומְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מְלָכֵנוּ.
כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נִאֲה לְזִמְרָה, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל.

הוֹדוּ לֵי יי כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בְּיוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשַׁלֵּת בַּלַּיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמַכּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְגַזֵּר יָם סוּף לְגִזְרִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲיִלוּ בָּיִם סוּף	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמַכּה מְלָכִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
שְׁבַשְׁפִּלְנוּ זָכַר לָנוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיַּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לָאֵל הַשָּׁמַיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

נְשִׁמָת כֹּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כֹּל בֶּשֶׁר תִּפְאֹר וּתְרוֹמָם זָכְרֶךָ, מִלִּפְנֵינוּ, תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתְּהָ אֵל, וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתֵי בְרַחֲמִים. וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמַּעֲוִיר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לִבְדֶּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

אֱלֹ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה פִּיָּם, וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גָּלִיו, וּשְׁפִתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמֶרְחָבִי רִקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיּוֹר, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קִלּוֹת כְּאַיִלוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לַהֲדוֹת לֶךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרְךָ, אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת, מֵאֶלֶף, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִּׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גָּאַלְתָּנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ, בָּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבִשְׁבַע כִּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלֻּטְתָּנוּ, וּמִחֲלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶיךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לִנְצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ. כִּי כָּל פֶּה לֶךָ יִתְּה, וְכָל לִשׁוֹן לֶךָ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לֶךָ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וְכָלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כְּדָבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עֲצַמְתִּי תִאֲמַרְנָה: יי, מִי כְמוֹךָ מַצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ. מִי יִדְמָה לֶךָ וּמִי יִשׁוּהָ לֶךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לֶךָ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נִהְלַלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יי וְכָל קֶרֶבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָד, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֶךָ, הַגִּבּוֹר לִנְצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנֹשֵׂא. שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה, לִישְׂרָיִם נֶאֱוָה תִּהְיֶה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם,
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמֵךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפַּאֵר שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵינוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שָׁפָן חוֹבֶת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לַהֲדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפַאֵר לְרוֹמָם לְהַדָּר לְבָרַךְ, לַעֲלֶה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחְךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לַעַד מִלִּפְנֵינוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לֶךָ נֶאֱוָה, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה, עֲזָ וּמִמְשָׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תִּהְיֶה וְתִפְאֶרֶת, קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

הִנְנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצּוֹת כּוֹס רְבִיעִי שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּשׁוֹרֵת הַיְשׁוּעָה, שְׁאִמְרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלִקְהֵלְךָ אֶתְּכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

וְשׁוֹתָהּ בְּהִסִּיבַת שְׁמָאֵל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, על תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחת לאבותינו לאכל מפריה ולשבע מטובה רחם נא ד' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברךך עליה בקדשה ובטהרה {בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה} ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה ד' טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן.
ברוך אתה יי על הגפן ועל פרי הגפן.

נרצה

חסל סדור פסח כהלכתו, ככל משפטו וחקתו.
פאשר זכינו לסדר אותו
זך שוכן מעונה,
בקרוב נהל נטעי כנה.
פדוים לציון ברנה.

לשנה הבאה בירושלים.

בארץ ישראל אומרים:

לשנה הבאה בירושלים הבנויה.

יש נוהגין בחוץ לארץ בליל שני של פסח לספור כאן ספירת העמר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העמר.
היום יום אחד בעמר.

בליל ראשון אומרים:

ובכן ויהי בחצי הלילה

אז רוב נסים הפלאת בלילה,
גר צדק נצחתו כנחלק לו לילה,
דנת מלך גר בחלום הלילה,
וישר ישראל למלאך ויוכל לו לילה,
זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה,
טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי לילה,
יעץ מחרף לנופף אווי, הובשת פגריו בלילה,
לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה,
משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה,
שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה,
עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה,
צרח פשוט ושא אתא בקר וגם לילה,
קרוב יום אשר הוא לא יום ולא לילה,
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה,
יהי בחצי הלילה.

בראש אשמורת זה הלילה,
ויהי בחצי הלילה.
הפחדת ארמי באמש לילה,
ויהי בחצי הלילה.
חילם לא מצאו בקומם בלילה,
ויהי בחצי הלילה.
כרע בל ומצבו באישון לילה,
ויהי בחצי הלילה.
נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה,
ויהי בחצי הלילה.
פורה תדרוך לשומר מה מלילה,
ויהי בחצי הלילה.
רם הודע כי לך היום אף לך הלילה,
תאיר פאור יום חשפת לילה,
ויהי בחצי הלילה.

בליל שני אומרים:

ובכן ואמרתם זבח פסח

אמץ גבורותיך הפלאת בפסח,
בראש כל מועדות נשאת בפסח,
גלית לאזרחי חצות ליל פסח,
ואמרתם זבח פסח.

דלתיו דפקת כחם היום בפסח,
הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח,
ואל הבקר רץ זכר לשור ערף פסח,
ואמרתם זבח פסח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מן ונף בעברך בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמדה מדין בצליל שעורי עמר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח,
ואמרתם זבח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד כתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוף השלחן בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
תעז ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח,
ואמרתם זבח פסח.

כי לו נאה, כי לו נאה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גודדיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

זכאי במלוכה, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

יחיד במלוכה, פביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

מושל במלוכה, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, כי לו נאה, כי לו נאה.

אָדיר הווא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זפאי הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כפיר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עזוז הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

אָחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית.

אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלושה מי יודע?

שלושה אני יודע: שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות,

שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה,

ארבע אמהות,

שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

ששה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה,

חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,

שלושה אבות, שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שְׁבַעַה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁבַעַה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה,
שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ?

תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה יָרְחֵי לָדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא,
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לָדָה, שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה,
שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיא,
עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לָדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵיא,
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיא, עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לָדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מְדִיא.
שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵיא, אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּיא,
עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לָדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שְׁשָׁה סְדָרֵי מַשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שווגרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה
לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף
לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה
למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשווגרא, דאכלה
לגדיא, דזבין אבא בתרי זוי,
חד גדיא, חד גדיא.

שיר השירים פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כִּי
טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין. ג לְרִיזוֹן שְׂמִינֶיךָ טוֹבִים, שְׁמֹן תּוֹרֶךְ שְׁמֶךָ; עַל
כֵּן, עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךָ. ד מִשְׁכָּנִי, אֲזוּרֶיךָ נְרוּצָה; הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
וְזָדְרִיו, נָגִילָה וְנִשְׁמָנוּהָ בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיָּין, מִיִּשְׁרִים אֶהְבֹּךָ.
ה שְׁזוּזָרָה אָנִי וְנָאוֹה, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם; כְּאֶהְלִי קָדָר, כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמָה. ו אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁזוּרוֹזָרֶת, שְׁשׁוּפָתַנִּי הַשָּׁמֶשׁ; בָּנִי
אֲמִי נִזְוָרוּ בִּי, שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת הַכָּרְמִים כָּרְמִי שְׁלִי, לֹא נִטְרָתִי.
ז הִגִּידָה לִּי, שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי, אִיכָה תִרְעָה, אִיכָה תִרְבִּין
בַּצִּהָרִים; שְׁלֹמָה אֶהְיָה כַּעֲטִיָּה, עַל עֲדְרֵי וְזִבְרֶיךָ.
ח אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, הִנֵּפָה בְּנָשִׁים; צֹאִי לָךְ בַּעֲקֵבִי הַצֶּאֱן, וְרַעֲי
אֶת גְּדִיתֶיךָ, עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים.
ט לִסְסָתִי בָּרְכָבִי פָרְעָה, דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי. י נָאוֹו לְזוּמֶיךָ בַּתִּירִים,
צִוְאָרְךָ בְּזוּרוּיִם. יא תוֹרִי זָהָב נִעֲשֶׂה לָךְ, עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף.
יב עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ, בְּמִסְבוֹ, נִרְדִּי, נָתַן רִיזוֹו. יג צָרוֹר הַמֶּר דוּדִי לִי,
בֵּין שְׂדֵי יָלִין. יד אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר דוּדִי לִי, בְּכָרְמִי עֵין גְּדִי.
טו הִנֵּף יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּף יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים. טז הִנֵּף יָפָה דוּדִי אֶף
נָעִים, אֶף עֲרִשְׁנוֹ רַעֲנָנָה. יז קְרוֹת בָּתִּינוֹ אֲרָזִים, רַהֲיִטְנוֹ בְּרוֹתִים.

פרק ב

א אָנִי וְזִבְצָלֶת הַשָּׁרוֹן, שׁוֹשְׁנֹת הָעֲמָקִים. ב כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַזּוּזוּיִם,
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת. ג כְּתַפּוּז בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דוּדִי בֵּין הַבָּנִים;
בָּצְלוֹ זִמְדָּתִי וְיִשְׁבָּתִי, וּפְרִיו מִתּוֹךְ לְזוּכִי. ד הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית
הַיָּין, וְדָגְלוֹ עָלִי אֶהְבָּה. ה סִמְכוּנִי, בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי, בַּתַּפּוּזוּיִם;
כִּי זֹולָת אֶהְבָּה, אָנִי. ו שְׂמֹאלוֹ תַּזְזוֹת לְרֹאשִׁי, וַיִּמְיֵנוֹ תַּזְזִבְקָנִי. ז
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בַּעֲבָאוֹת, אוֹ, בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה:
אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ אֶת הָאֶהְבָּה, עַד שֶׁתִּזְוֹפֵן.

ח קוֹל דוּדִי, הִנֵּה זֶה בָּא; מְדַלֵּג, עַל הָהָרִים מְקַפֵּץ, עַל
הַגְּבָעוֹת. ט דוֹמָה דוּדִי לַעֲבִי, אוֹ לַעֲפָר הָאִילִים; הִנֵּה זֶה עוֹמֵד,
אֲזוּר כְּתִלְנוֹ מִשְׁגִּינוֹ מִן הַזּוּלָּנוֹת, מִצִּיץ מִן הַזּוּרְכִים. י עֲנָה

דודי, ואמר לי: קומי לך רעיתי יפתי, ולכי לך. ^א כי הנה הסתו, עבר; הגשם, וזלף הלך לו. ^ב הנצנים נראו בארץ, עת הזביר הגיע; וכול התור, נשמע בארצנו. ^ג התאנה וזנטה פגיה, והנפנים סמדר נתנו ריוח; קומי לכי (לך) רעיתי יפתי, ולכי לך. ^ד יונתי בוזגוי הסלע, בסתר המדרגה, הראיני את מראיה, השביעני את קולך: כי קולך ערב, ומראיה נאה. ^ה איוו לו, שעלים שעלים קטנים, מוזבלים כרמים; וכרמינו, סמדר. ^ו דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים. ^ז עד שיפוזז היום, וגסו העללים: סב דמה לך דודי לעבני, או לעפר האילים על הרי בָּתֵּר.

פרק ג

^א על משכבי, בלילות, בקשתי, את שאהבה נפשי; בקשתי, ולא מצאתיו. ^ב אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים ובחוזבות אבקשה, את שאהבה נפשי; בקשתי, ולא מצאתיו. ^ג מצאנני השמרים, הסבבים, בעיר: את שאהבה נפשי, ראיתם. ^ד כמעט, שעברתי מהם, עד שמצאתי, את שאהבה נפשי; אנוותיו, ולא ארפנו עד שהביאתני אל בית אמי, ואל זודר הורתי. ^ה השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות, או, באילות השדה: אם תעירו ואם תעוררו את האהבה, עד שתזופץ.

^ו מי זאת, עלה מן המדבר, כתימרות, עשן: מקטרת מור ולבונה, מכל אבקת רוכל. ^ז הנה, מטתו של שלמה ששים גברים, סביב לה: מגברי, ישראל. ^ח כלם איוו זרב, מלמדי מלזומה; איש זרב על ירכו, מפוזר בלילות. ^ט אפריון, עשה לו המלך שלמה מעצי, הלבנון. ^י עמודיו, עשה כסף, רפידתו זהב, מרכבו ארמון; תוכו רצוף אהבה, מבנות ירושלים. ^{יא} צאנה וראינה בנות ציון, במלך שלמה בעטרה, שעטרה לו אמו ביום ונתנתו, וביום, שמזזת לבו.

פרק ד

א הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים, מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ; שְׁעָרָהּ
כְּעֶדֶר הָעוֹיִם, שְׁגָלָהּ מִהָרָה גָּלְעָד. ב שְׁנֵיהָ כְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת,
שְׁעָלוּ מִן הָרֹזָצָה: שְׁכָלָם, מִתְאִימוֹת, וְשִׁכְלָה, אִין בָּהֶם. ג
כְּזוּט הַשְּׁנֵי שְׁפָתוֹתֶיהָ, וּבִדְבָרָהּ זָאוּהָ; כְּפָלֹז הָרִמּוֹן רִקְתָּהּ,
מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ. ד כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צֹאֲרָהּ, בְּגוּי לְתַלְפִּיּוֹת; אֶלֶף
הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָיו, כָּל שְׁלֹטֵי הַגָּבְרִים. ה שְׁנֵי שְׁדֵיָהּ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם,
תְּאוֹמֵי צִבְיָה, הָרוּעִים, בְּשׁוֹשְׁצִים. ו עַד שִׁיפּוֹז הַיּוֹם, וְנָסוּ
הַעֲלָלִים אֶלֶף לִי אֵל הָרָה הַמּוֹר, וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה. ז כָּלָה יָפָה
רַעֲיָתִי, וּבֹוֹם אִין בָּרָה. ח אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה, אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי;
תְּשׁוּרִי מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה, מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְזָרְמוֹן, מִבְּמַעְנוֹת אֲרִיּוֹת,
מִהָרָרִי גְּמָרִים. ט לִבִּבְתְּנִי, אֲזוּזָתִי כָלָה; לִבִּבְתְּנִי בְּאֲזוּד (בְּאֲזוּזָת)
מִעֵינֶיהָ, בְּאֲזוּד עֶזֶק מִצֹּרֶנֶהָ. י מִהָ יָפוּ דִּדְיָהּ, אֲזוּזָתִי כָלָה; מִהָ
טָבוּ דִּדְיָהּ מִיֵּין, וְרִיזֹן שְׁמִנֶהּ מִכָּל בְּשָׂמִים. יא נָפֹת תִּטְפֹּנָה
שְׁפָתוֹתֶיהָ, כָּלָה; דְּבִשׁ וְזָלָב תִּזְוֹת לְשׁוֹנָהּ, וְרִיזֹן שְׁלִמְתָּהּ כְּרִיזֹן
לְבָנוֹן. יב גֵּן זָעוֹל, אֲזוּזָתִי כָלָה; גָּל זָעוֹל, מַעֲיֵן זֹתוֹם. יג שְׁלֹזְנָהּ
כְּרִידִס רְמוֹנִים, עִם פְּרִי מִגְדִּים: כְּפָרִים, עִם גְּרָדִים. יד גִּרְדִּי
וְכֶרֶם, קָנָה וְקָנְמוֹן, עִם, כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה; מֹר, וְאַהֲלוֹת, עִם, כָּל
רְאִשֵּׁי בְּשָׂמִים. טו מַעֲיֵן גָּנִים, בָּאֵר בִּימִם זֹרִים; וְנָזְלִים, מִן לְבָנוֹן.
טז עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִיבֹן, הַפִּיזוֹי גָּנִי יָזְלוּ בְּשָׂמִיו; יבֹא דוֹדִי לְגִזּוֹ,
וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו.

פרק ה

א בָּאתִי לְגָנִי, אֲזוּזָתִי כָלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי, אֶכְלָתִי יַעֲרִי
עִם דְּבִשֵּׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם וְזָלָבִי; אֶכְלוּ רַעִים, שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ
דוֹדִים. ב אֲנִי יִשְׁנָה, וְלִבִּי עָר; קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, פִּתּוּזִי לִי אֲזוּזָתִי
רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי שְׂרָאֲשִׁי גְּמֹלָא טָל, קוֹצוֹתִי רְסִיסִי לִיִּלָּה. ג
פִּשְׁטָתִי, אֶת כְּתָנִיתִי אֵיכָכָה, אֶלְבָּשְׁנָהּ; רוֹזָצָתִי אֶת רִגְלִי,
אֵיכָכָה אֶטְנֶפֶם. ד דוֹדִי, שְׁלֹזֹן יָדוֹ מִן הַזֹּר, וּמַעֲי, הָבוּ עָלָיו. ה
קָמְתִי אֲנִי, לְפָתוֹן לְדוֹדִי; וְיָדִי זָטְפוּ מוֹר, וְאַצְבָּעֵתִי מוֹר עֶבֶר,
עַל, כְּפֹת הַמִּנְעוֹל. ו פִּתּוּזָתִי אֲנִי לְדוֹדִי, וְדוֹדִי זֹמֵק עֶבֶר;

נָפְשִׁי, יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצְּאֵתִיהוּ, קָרָאתִיו וְלֹא
עָנָנִי. ^ז מִצְּאֵנִי הַשְׁמֵרִים הַסִּבְבִּים בְּעִיר, הַכּוֹנֵי פְּצֵעוֹנָי; זָשָׂאוּ
אֶת רִדְיִי מֵעָלִי, שְׁמֵרֵי הַזּוֹמוֹת. ^ח הַשְׁבִּיעֵתִי אֶתְכֶם, בְּזוֹת
יְרוּשָׁלַם: אִם תִּמְצְאוּ, אֶת דּוּדֵי מֶה תִּצְיְדוּ לוֹ, שְׂזוּזֹלֶת אֶהְבֶּה
אֹנִי. ^ט מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, הִיפָּה בְּנָשִׁים: מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, שְׂכָכָה
הַשְׁבִּיעֵתָנִי. ^י דּוּדֵי צֹז וְאָדוּם, הִגּוֹל מִרְבֶּכֶה. ^{יא} רֹאשׁוֹ, כְּתֵם פֹּז;
קִצּוֹתָיו, תִּלְתָּלִים, שְׂזוּרוֹת, כְּעוֹרֵב. ^{יב} עֵינָיו, כִּיּוֹנִים עַל אִפְיָקִי
מִיָּם; רִזּוּצוֹת, בְּזוֹלָב יִשְׁבוֹת, עַל מִלֵּאת. ^{יג} לִזְיוֹ כְּעִירוֹת
הַבָּשִׂם, מִגְדָּלוֹת מִרְקוּזִים; שְׂפֹתָיו, שׁוֹשְׁעִים זִטְפוֹת, מוֹר
עֵבֶר. ^{יד} יָדָיו גָּלִילִי זָהָב, מִמִּלֵּאִים בִּתְרִישִׁישׁ; מַעְיו עֲשֵׂת שֶׁן,
מֵעֶלְפֶּת סְפִירִים. ^{טו} שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יֶשַׁע, מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פֹז;
מִרְאֵהוּ, כִּלְבָּנוֹן בּוֹזוֹר, כְּאֲרִזִּים. ^{טז} זִכּוֹ, מִמִּתְקִים, וְכָלוּ
מִזּוֹמְרִים; זֶה דּוּדֵי וְזֶה רַעִי, בְּזוֹת יְרוּשָׁלַם.

פרק ו

^א אֲנִי הִלַּךְ דּוּדָךְ, הִיפָּה בְּנָשִׁים; אֲנִי פָנָה דּוּדָךְ, וַיִּבְקֶשְׁנִי
עֲמָךְ. ^ב דּוּדֵי יָרֵד לִנְנוֹ, לְעִרְצוֹת הַבָּשִׂם לְרַעוֹת, בְּנָנִים, וְלִלְקֹט,
שׁוֹשְׁעִים. ^ג אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁעִים. ^ד יָפָה אֶת
רַעִיתִי כִּתְרָצָה, נְאוֹה כִּירוּשָׁלַם; אֵימָה, כְּנִדְגָלוֹת. ^ה הַסִּבִּי עֵינֶיךָ
מִנְגְדִּי, שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי; שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעוֹיִם, שְׂגָלָשׁוֹ מִן
הַגָּלְעָד. ^ו שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרְזוּלִים, שְׁעָלוּ מִן הָרְזוּצָה: שְׂכָכִם,
מִתְאִימוֹת, וְשִׁכְלָה, אֵין בָּהֶם. ^ז כְּפָלוֹ הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבְּעַד
לִצְמִתָּךְ. ^ח שְׁשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת, וְשִׁבְעִים פִּילִצְשִׁים; וְעִלְמוֹת, אֵין
מִסְפָּר. ^ט אֲזוֹת הֵיא, יוֹנָתִי תִמְתִּי אֲזוֹת הֵיא לְאִמָּה, בָּרָה הֵיא
לְיוֹלָדָתָה; רְאוּהָ בְּזוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילִצְשִׁים וַיִּהְלָלוּהָ.
^י מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה, כְּמוֹ שְׂזוֹר: יָפָה כִּלְבָּנָה, בָּרָה כְּזוֹמָה אֵימָה,
כְּנִדְגָלוֹת. ^{יא} אֶל גִּנָּת אֲגֹז יִרְדֵּתִי, לְרֹאוֹת בְּאִפִּי הַנְּזוֹל; לְרֹאוֹת
הַפְּרוּזָה הַנְּפֹךְ, הַנְּצוֹ הָרִמְנִים. ^{יב} לֹא יִדְעֵתִי נָפְשִׁי שְׂמִתָּנִי,
מִרְכָּבוֹת עָמִי נָדִיב.

פרק ז

א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְבִיט, שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִזְוֹזָה בָּךְ; מַה תִּנְזָוּוּ, בַּשְׁוֹלְבִיט, כְּמוֹזֹלֶת, הַמְּזוֹנִים. ב מַה יָּפּוּ פְּעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים, בַּת גָּדִיב; וְזַמּוּקֵי יַרְכִּיךָ כְּמוֹ וְזִלְאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמּוֹ. ג שְׂרָרָה אִמּוֹ הַסֵּהָר, אֶל יוֹזֶסֶר הַמְּזוֹנִים; בַּטֶּנֶף עֲרַמַּת זֹטִים, סוּגָה בַּשְׁוֹשְׁנִים. ד שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם, תִּאֲמִי צְבִיָּה. ה צֹאֲרָה, כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן; עֵינֶךָ בְּרִכּוֹת בְּזוּשָׁבוֹן, עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אִפֶּה כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן, צוֹפָה פָּנֵי דָמֶשֶׂק. ו רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל, וְדִלַּת רֹאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן; מִלֶּךָ, אֲסוּר בְּרֹהֲטִים. ז מַה יָּפִית, וּמַה נְּעֻמַּת אֶהְבָּה, בַּת־עֲזוֹנִים. ח זֹאת קוֹמַתָּה דְמוּתָהּ לְתַמָּר, וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת. ט אֲבִרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר, אֲזוֹזָה בַּסִּסְנִיּוֹ; וַיְהִי זֶה שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן, וְרִיזוֹ אִפֶּה כְּתַפּוּזִים. י וְזֹכָה, כִּי־יֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים; דוֹבֵב, שִׁפְתֵי יִשְׁנִים. יא אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ. יב לִכְתּוּ דוּדֵי זֵצָא הַשְּׂדֵה, נְלִינָה בַּכֶּפָּרִים. יג נְשִׁימָה, לְכַרְבִּים נִרְאָה אִם פְּרוּזָה הַגֶּפֶן פִּתּוּז הַסִּמְדָר, הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים; שֵׁם אֶתֶּן אֶת דְּדִי, לָךְ. יד הַדּוּדֵי אִים נִתְּנוּ רִיזוֹ, וְעַל פִּתּוּזֵינוּ כָּל מִגְדִּים וְזֹדֵשִׁים, גַּם יִשְׁנִים; דוּדִי, צִפְנָתִי לָךְ.

פרק ח

א מִי יִתְנֶה כְּאִזּוֹ לִי, יוֹנֵק שְׂדֵי אֲבִי; אֲמַצְאָה בְּזוּזִן אֲשִׁקָּה, גַּם לֹא יָבוּוּ לִי. ב אֶנְהַגֶּה, אֲבִיאָה אֶל בֵּית אֲבִי תִלְמִידִי; אֲשִׁקָּה מִיֵּין הַרְקוֹז, מַעֲסִיס רְמוֹנִי. ג שְׂמֹאלוֹ תַנּוּזֵת רֹאשִׁי, וַיְמִינוֹ תַנּוּזִיָּה. ד הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם; מַה תַּעֲרִירוּ וּמַה תַּעֲרָרוּ אֶת הָאֶהְבָּה, עַד שִׁתְּנוּפֶסֶךְ. ה מִי זֹאת, עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִתְרַפֶּקֶת, עַל דּוּדָה; תַנּוּזֵת הַתַּפּוּז, עוֹרֶרְתִּיךָ שְׂמֹה זֹבְלָתָהּ אִמֶּה, שְׂמֹה זֹבְלָהּ יְלָדָתָה. ו שִׁימְנֵי כּוֹזוֹתֶם עַל לִבֶּךָ, כּוֹזוֹתֶם עַל זְרוּעָה כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבָּה, קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְאָה; רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי, אִשׁ שְׂלֵה־בִתִּיהָ. ז מִיִּם רַבִּים, לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה, וְנִהְרוֹת, לֹא יִשְׁטַפוּהָ; אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ, בָּאֶהְבָּה

בוז, יבוזו לו. ^ח אֲזוּזוֹת לָנוּ קִטְצָה, וְשִׁדִּים אֵין לָהּ; מִה נַּעֲשֶׂה
לְאֲזוּזֵנוּ, בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ. ^ט אִם זֹוֹמָה הִיא, נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת
כָּסֶף; וְאִם דָּלַת הִיא, נַעֲזֹר עָלֶיהָ לֹוֹז אֶרֶז. ^י אֲנִי זֹוֹמָה, וְשִׁדִּי
כַּמְגָּדִלוֹת; אֲזִי הָיִיתִי בְּעֵינָיו, כַּמוֹצֵאת שָׁלוֹם.

^{יא} כָּרָם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַבּוֹן, נָתַן אֶת הַכָּרָם לְצִטְרִים:
אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו, אֶלֶף כָּסֶף. ^{יב} כָּרְמִי שְׂכִלִי, לִפְנֵי; הָאֶלֶף לָךְ
שִׁלְמוֹהַ, וּמֵאתִים לְצִטְרִים אֶת פָּרִיו. ^{יג} הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּזִים, זֹוֹבֵרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעָנִי. ^{יד} בָּרוּז דּוֹדִי, וְדָמָה לָךְ לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאֵילִים עָלַי, הָרִי בְּשִׁמִּים.

